

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ס"ג: – ג כסלו – ג אדר – ג סיון – ג אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד לאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שטו – דברים האסורים משום אוהל בשבת

ג. בגד ששוחטין על פי החבית לכסות לא ישטחנו על פני
כולו משום אהל אלא יניח קצת ממנו מגולה והני מילי
כשהכובא (פירוש כלי) חסרה טפה אבל אם אינה חסרה
טפה מותר דאין כאן אהל:

סימן שטז – צידה האסורה והמותרת
בשבת, ושלא ישפשף הרוק, ובו י"ב
סעיפים

א. הצד צפור דרור למגדל שהוא נצוד בו ושאר צפרים וצבי
לבית או לביבר שהם נצודים בו חייב ואם אינו נצוד בו
פטור אבל אסור:

ב. הצד צבי ישן או סומא חייב חיגר או חולה או זקן פטור.
הגה: המשסה כלב אחר חיה בשבת הוי צידה (לכנז). ויש
אומרים אף בחול אסור לצוד בכלבים משום מושב לצים (אור
זרוע):

ג. כל שבמינו נצוד חייב עליו אין במינו נצוד פטור אבל
אסור הלכך זבובים אף על פי שאין במינו נצוד אסור
לצודן. הגה: ולכן יש לזהר שלא לסגור תיבה קטנה או
לסתום כלים שזבובים בו בשבת דהוי פסיק רישיה שיצודו שם
(נה"מ ומדכי סוף פרק כירה ולאור). ויש מקילין במקום שאם
יפתח הכלי ליטלם משם יברחו (טור):

ד. פורסין מחצלת על גבי הכוורת (מקום שמתכנסים בו
הדבורים לעשות דבש) ובלבד שלא יכוין לצוד וגם הוא
בענין שאינו מוכרח שיהיו נצודים כי היכי דלא להוי פסיק
רישיה:

ה. צבי שנכנס לתוך הבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים
פטורים אין אחד יכול לנעול ונעלו שנים חייבים. הגה:
ואם הפתח כבר מגופף מותר לנעלה במנעול (ר"ן פרק האורג
והמגיל פרק י'):

ו. ישב אחד על הפתח ומלאו יכול השני לישיב בצדו ואפילו
אם עמד הראשון והלך לו השני פטור ומותר והראשון
חייב:

ז. הצד נחשים בשבת או שאר רמשים המזיקים אם לרפואה
חייב ואם בשביל שלא ישכנו מותר:

ח. שמונה שרצים האמורים בתורה הצדן חייב והחובל בהם
אף על פי שלא יצא מהם דם אלא נצרר תחת העור חייב
ושאר שרצים אינו חייב החובל בהם אלא אם כן יצא מהם
דם והצדן לצורך חייב שלא לצורך או סתם פטור אבל
אסור ולהרמב"ם חייב:

ט. פרעוש הנקרא ברגות בלשון ערב אסור לצודו אלא אם
כן הוא על בשרו ועוקצו ואסור להורגו. הגה: ואף לא
ימללנו בידו שמא יהרגנו אלא יטלנו בידו ויזרקנו (כנינו ירוסס
נמיצ י"ז חלק י'). אבל כנה מותר להרגה והמפלה בגדיו
מכנים לא יהרגם אלא מוללן בידו וזורקן אבל המפלה
ראשו מותר להרגם:

י. כל חיה ורמש שהם נושכים וממיתים ודאי נהרגים בשבת
אפילו אין רצין אחריו ושאר מזיקין כגון נחש ועקרב מקום
שאינם ממיתין אם רצין אחריו מותר להרגם ואם לאו
אסור אבל מותר לדורסם לפי תומו ואפילו במתכוין אלא
שמראה עצמו כאלו אינו מתכוין:

יא. לא ישפשף ברגליו רוק על גבי קרקע משום משוה גומות
אבל מותר לדרסו לפי תומו שאינו מתכוין למרר
ולהשוות גומות ואף על גב דממילא ממרר הוא כי לא
מכוין שרי משום מאיסותא:

יב. חיה ועוף שברשותו מותר לצודן והוא שלא ימרודו אבל
אם הם מורדים אסור לתפסם אפילו בחצר אם החצר
גדול שאם לא גדלו בין בני אדם היו צריכים מצודה.
הגה: ויש אומרים דאסור לצוד חיה ועוף שברשותו ואם צדן
פטור (הגהות אלפסי) אבל פרה וסוס וכל שכן שאר חיה ועוף
שמרדו אם צדן חייב חטאת וכן עיקר (המגיל פרק י'). חתול
דינה כשאר חיה ואסור לתפסה בשבת (הגהות אלפסי):

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון סג]